

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/72/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015201009
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015201009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa W. M., bytom K., právne zastúpeného JUDr. Mariannou Lechmanovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o zvýšenie invalidného dôchodku, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/49/2015-46 zo dňa 26. júla 2016 v časti o trovách konania, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/49/2015-46 zo dňa 26. júla 2016 v časti výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 28.07.2015 č. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení zamietla navrhovateľovu žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“). Navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 262 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, pracovisko Košice, podľa ktorého je navrhovateľ naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, a od 10.06.2015 je invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s mierou poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

V dôsledku zmeny posudkových záverov odporkyňa 05.02.2016 vydala rozhodnutie, ktorým zrušila rozhodnutie odporcu zo dňa 29.07.2015 č. XXX XXX XXXX X o zamietnutí žiadosti o zvýšenie

invalidného dôchodku, a súčasne navrhovateľovmu opravnému prostriedku vyhovel v celom rozsahu. Rozhodnutím zo 04.02.2016 č. XXX XXX XXXX X odporkyňa rozhodla o priznaní invalidného dôchodku od 10.06.2015 v sume 203,90 eur mesačne.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním z 05.05.2016 oznámil súdu, že svoj opravný prostriedok berie späť. Pretože navrhovateľ vzal svoj návrh späť, bolo potrebné konanie zastaviť podľa v uznesení citovaných ustanovení O.s.p. Návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne, odporca po podaní opravného prostriedku v rámci autoremedúry zrušil napadnuté rozhodnutie a vydal nové rozhodnutie, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Z uvedených dôvodov súd priznal navrhovateľovi podľa § 146 ods.2 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 262 Eur.

Proti rozhodnutiu krajského súdu v časti o trovách konania podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodila tým, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia vychádzala z preukázaného skutkového stavu a rozhodla v súlade s platnými právnymi predpismi.

K zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa na úroveň invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou došlo až po vydaní napadnutého rozhodnutia, teda až v priebehu konania o opravnom prostriedku, počas ktorého navrhovateľ k posúdeniu zdravotného stavu 29. júna 2015 prvýkrát doložil okrem psychiatrického vyšetrenia zo 17. februára 2015, ktoré konštatuje rovnaký psychický stav ako v predošlých nálezoch, aj psychologické vyšetrenie z 10. júna 2015. Až na podklade novodoloženého psychologického vyšetrenia z 10. júna 2015 bolo preukázané zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa.

Nové rozhodnutie teda nebolo vydané z dôvodu správania sa na strane odporkyne, naopak, z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľa v rámci preskúmacieho konania, ktoré vyvolalo potrebu opätovne posúdiť nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok. Odporkyňa bola toho názoru, že krajský súd o uložení povinnosti odporkyni nahradiť trovy konania rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne dôvody navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil tak, že odporkyňa nie je povinná nahradiť trovy konania právnej zástupkyne navrhovateľa v sume 262 Eur.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 71 ods. 10 zákona o sociálnom poistení dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav na účely invalidity sa posúdi opätovne, ak sa predpokladá zmena vo vývoji zdravotného stavu a zmena schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil.

V prípade zastavenia konania súd pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 146 O.s.p. najskôr skúma, či niektorému z účastníkov možno pričítať zavinenie na zastavení konania, pričom najskôr musí

posúdiť, či zastavenie konania zavinil odporca, tak ako to predpokladá druhá veta § 146 ods. 2 O.s.p. O takúto situáciu pôjde napríklad vtedy, ak odporca po začatí konania vyhovie požiadavkám navrhovateľa formulovaným v návrhu na začatie konania. Úplné vyhovenie požiadavkám navrhovateľa odporcom bez zmeny okolností počas prebiehajúceho súdneho konania zakladá nárok navrhovateľa na náhradu trov konania voči odporcovi.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 28.08.2015 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 28.07.2015 č. XXX XXX XXXX X. Odporkyňa rozhodla na podklade posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 29.06.2015, podľa ktorého bol navrhovateľ naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a naďalej invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z predmetného odborného posudku o invalidite vyplýva, že posudkový lekár vychádzal z odborných nálezov, medzi ktorými bol aj nález zo psychologického vyšetrenia zo dňa 10.06.2015.

Vzhľadom na uvedené nie je pravdivé tvrdenie odporkyne, že psychologické vyšetrenie zo dňa 10.06.2015 bolo navrhovateľom predložené až 29.06.2015 a teda až po vydaní preskúmaného rozhodnutia. Odvolací súd sa rovnako nestotožnil s tvrdeniami odporkyne v odvolaní, keď uviedla, že k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa došlo až po vydaní preskúmaného rozhodnutia. Zo psychologického vyšetrenia zo dňa 10.06.2015 vyplýva zvýšená miera schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a správu z tohto vyšetrenia mal k dispozícii už posudkový lekár už pri vypracovávaní odborného posudku o invalidite zo dňa 29.05.2015, ktoré bolo podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku.

Odvolací súd poukazuje na to, že odporkyňa v rámci autoremedúry zrušila preskúmané rozhodnutie a v novom rozhodnutí č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.02.2016 priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok vo vyššej sume, čím podľa názoru odvolacieho súdu v celom rozsahu vyhověla žiadosti navrhovateľa a procesne zavinila zastavenie konania.

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že v dôsledku konania odporkyne došlo k späťvzatiu dôvodne podaného návrhu navrhovateľom. Z uvedených dôvodov krajský súd správne rozhodol, keď navrhovateľovi priznal náhradu trov konania a preto odvolací súd uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá a § 250l ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 149 ods. 2 a § 250k ods. 1 5 O.s.p., lebo v odvolacom konaní odporkyňa nebola úspešná a úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.